

Tilburg

Vertalingen

LAURAN TOORIANIS

Of hoe?

Moetie rai gammattaal gebrykie;
dit issie mooi nie:
dit dieghreid die coloured mense
of hoe?

wat traai dji
om 'n coloured culture te create?
of dink dji is snaaks
om soe te skryf?
of hoe?

Traai om ôs lieweste op te lig;
ôs praat mossie soe nie...?
of hoe?

Peter Snyders (1939-)

Moedertaal

Kind, as dji wil regte Afrikaans praat,
doenit!
Dis waam mamma jou lat opleerit;

kritisaais skrywers wat skryf
soes mamma praat,

maa moenie ve'wag
mamma moet nou change nie.

Peter Snyders (1939-)

Of nie soms?

Gebrökt dè boeretöltje toch nie
dè's himmel nie schôon:
dè hòlt de Tilburgse meense omlêeg -
of nie soms?

Wè p'rbeerde naa,
om tot 'n Tilburgse cultuur te kome?
ge ment zeker degge leuk zèet
dur zôo te schrèève?
of nie soms?

P'rbeert liever om ons vurröot te hellepe;
want zôo proate we toch himmel nie...?
of nie soms?

Moedertoal

Kèènd, as ge goed Nederlands wilt lere proate,
doeget!
Doarveur hê'k-oe loate leere;

bekritiseert de schrèèvers die schrèève
zô-as jullie moeder pròt,

mar ge moet nie verwòchte
dè jullie moeder naa nog veraandert.

uit: Peter Snyders (Nederlands: Jan Deloof), Verzachtende omstandigheden /
Versagtende omstandighede (Point 36) 6 en 30.

Snyders bedient zich in deze gedichten van een Kaaps dialect van het Afrikaans.

Coronach

For the dead of the 5th/7th Battalion, The Gordon Highlanders

Waement the deid
I never did,
Owre gled I was ane o the lave
That somewey baid alive
To trauchle my thowless hert
Wi ithers' hurt.

But nou that I'm far
Frae the fechtin's fear,
Nou I hae won awa frae aa thon pain
Back til my beuks and my pen,
They croud aroun me out o the grave
Whaur love and langourie sae lanesome grieve.

Cryan the cauld words:
'We hae dree'd our weirds,
But you that byde ahin,
Ayont our awesome hyne,
You are the flesh we aince had been,
We that are bruckle brokken bane.'

Cryan a drumlie speak:
'You hae the words we spak,
You hae the sang
We canna sing,
Sen daith maun skail
The makar's skill.'

'Makar, frae nou ye maun
Be singan for us deid men,
Sing til the world we loo'd
(For aa that its brichtness lee'd)
And tell hou the sudden nicht
Cam doun and made us nocht.'

Waement the deid
I never did,
But nou I am safe awa
I hear their wae
Greetan greetan dark and daw,
Their death the-streen my darg the-day.

Alexander Scott (1920–1989)

Rouwklacht

Voor de gevallen van het 5th/7th Battalion,
The Gordon Highlanders

De dooie berouwe
He'k nog nōot gedoan
'K waar vus te blij dek ēen van de die zèè
Die zen blèève lèève
Om m'n zielloos bestoan te bezwoare
Mee aandermans kwoal.

Mar naa dek ver zèè
Van de schrik vur 't gevèecht,
Naa'k al die pent overwonnen heb,
Trug bè m'n boeken-emm'n pen
Koome-z'om mèn heene öt d'r graf gekrope
Woar liefde en verlange zōo liggen opgebroke.

Ze roepe kaauw woorde:
'Wij hebben-ons lot'gedroage,
Mar gij die aachterblèeft,
V'rbij ons havelooze hoave,
Gij zèèget vlées dè wij òot zen gewist,
Wij mee ons brokkelig, gebroke geròmt.'

Ze roepe mee gesmoorde stem:
'Gij het de woorde die wij zin,
Gij hegget lied
Dè wij nie kunne zinge,
Sinds de dōod in ons verstikte
De maacht om te dichte.'

'Dichter, nou moette-gij vōrt
Zinge vur ons, dooi manne,
Zinge tot-dè de wèèrld die wij liefhan
(al hee z'n licht ons beloge)
En zegge hoe de naacht ineens
ons overviel en mokte tot gimmeens.

De dooie berouwe
He'k nog nōot gedoan
Mar naa dè'k veilig verreweg zèè
Heur 'k hullie gekloag
Snikken en grommen donker en loag
Hulliejen dōod giestere, mèn wèèrk vandoag.

uit: Alexander Scott (ed.), *Voices of our Kind. An anthology of Modern Scottish Poetry from 1920 to the present* (Edinburgh: Chambers 1987) 91-92.

Onderdelen van The Gordon Highlanders waren in 1944 ook betrokken bij de bevrijding van Midden-Brabant.